

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní Mgr. et Mgr. Lenkou Bahýľovou, Ph. D. ve věci

žalobce: **F. K.**
bytem X

zastoupen advokátkou Mgr. Markétou Vojtáškovou
sídlem Kvítková 124, 760 01 Zlín

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 10. 3. 2021, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 10. 3. 2021, č. j. X, **se ruší** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná **je povinna** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 5 643 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokátky Mgr. Markéty Vojtáškové.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce podal žalobu proti rozhodnutí žalované ze dne 10. 3. 2021, č. j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž byly zamítnuty námitky proti rozhodnutí žalované ze dne 8. 12. 2020, č. j. X (dále též jen „prvostupňové rozhodnutí“).

Tímto rozhodnutím žalovaná zamítla žádost žalobce o změnu výše důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu podle § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) a pro nesplnění podmínek § 39 odst. 2 písm. b) a c) zákona o důchodovém pojištění. Žalobci tak nadále náleží invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně.

2. Podkladem prvostupňového rozhodnutí byl posudek o invaliditě ze dne 4. 11. 2020, vypracovaný posudkovým lékařem OSSZ Hodonín, podle něhož byl žalobce dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění nadále invalidním pro invaliditu prvního stupně.

II. Napadené rozhodnutí

3. Žalovaná v rámci přezkumu prvostupňového rozhodnutí posoudila zdravotní stav žalobce, resp. jeho invaliditu ve smyslu § 5 písm. i) a § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení. Pro účely řízení o námitkách bylo vycházeno ze zdravotnické dokumentace praktického lékaře MUDr. X. ze dne 19. 10. 2020, z profesního dotazníku ze dne 8. 10. 2020 a z dalších nálezů odborných lékařů a dalších odborníků (MUDr. X – neurologická vyšetření ze dne 30. 10. 2020 – 23. 9. 2020; Mgr. X – logopedické vyšetření ze dne 27. 9. 2019 a 19. 8. 2020; MUDr. X – gastroenterologické vyšetření ze dne 1. 9. 2020; MUDr. X – interní vyšetření ze dne 4. 10. 2019; MUDr. X – diabetologické vyšetření ze dne 4. 10. 2019 a 25. 8. 2020; MUDr. X – oční vyšetření ze dne 29. 9. 2020; prim. MUDr. X – propouštěcí zpráva z urologického oddělení, hospitalizace od 25. 9. do 26. 9. 2020).
4. Žalovaná dospěla k těmto skutkovým zjištěním: diabetes mellitus 2. typu na dietě a inzulinu se sekundárním podílem při chronické pankreatitidě, bez průkazu dia komplikací, trvá dobrá kompenzace při zavedené medikaci; stav po ischemickém iktu v 1/2018, nyní s frustní levostrannou hemiparesou s akcentací na akru LDK s frustní peroneální chůzí vlevo, stav po TIA v roce 2005, chůze s holí; hypertenze III. stupně kompenzovaná medikací; hyperlipoproteinémie léčená; chronická pankreatitida po operaci pankreatu pro pseudocystu staršího data; zbytnění prostaty; obezita I. stupně, BMI 30,75.
5. S odkazem na § 2 odst. 3 vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále též jen „vyhláška o posuzování invalidity“), žalovaná uvedla, že pokud je příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu více zdravotních postižení, jednotlivé procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se nesčítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivů ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce.
6. Žalovaná odkázala na posudek posudkové lékařky ČSSZ o invaliditě ze dne 24. 2. 2021, podle něhož je žalobce stále invalidní, jedná se však stále o invaliditu prvního stupně, neboť míra poklesu jeho pracovní schopnosti činila 35 %. Po přezkoumání zdravotního stavu

žalobce posudková lékařka žalované dospěla k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je diabetes mellitus 2. typu na dietě a inzulínu se sekundárním podílem při chronické pankreatitidě bez průkazu dia komplikací, trvá dobrá kompenzace při zavedené medikaci, onemocnění stabilní; hodnotila jej tedy jako zdravotní postižení uvedené v kapitole IV. (poruchy endokrinní, výživy a přeměny látek), položce 2c (diabetes mellitus se středně těžkým funkčním postižením, s několika diabetickými komplikacemi lehčího až středního stupně – cévní, oční, neurologické, kdy je zachována schopnost zvládat běžné zatížení a některé denní aktivity jsou vykonávány s obtížemi podle rozsahu postižení) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 30 – 45%.

7. Žalobce byl posuzován jako strojník, vyučený automechanik, nyní evidován na úřadu práce. Pokles pracovní schopnosti byl stejně jako při hodnocení v rámci prvostupňového rozhodnutí hodnocen ve výši 35 %, což odůvodňuje nadále invaliditu prvního stupně. Je vhodné pracovní zapojení v redukováném pracovním úvazku.

III. Žaloba

8. Žalobce navrhl, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno a věc byla žalované vrácena k dalšímu řízení. Namítl, že napadené rozhodnutí je nesprávné a nezákonné, neboť při jeho vydání byla porušena zásada předvídatelnosti, materiální pravdy a rovnosti stran.
9. Žalovaný nedostatečně zjistil skutkový stav věci. Posudek ze dne 24. 2. 2021 nelze považovat za objektivní a správný, neboť se rozchází se zdravotní dokumentací a některé zásadní problémy žalobce jsou ignorovány; zdravotní stav žalobce byl zcela podceněn, bylo postupováno paušálně a účelově. Posudková lékařka nevzala v úvahu některé zprávy ošetřujících lékařů a závěry učinila bez osobní účasti žalobce. Zdravotní postižení žalobce nebylo posouzeno tak, jak předvídá vyhláška o posuzování invalidity. Příčiny nepříznivého zdravotního stavu je třeba posuzovat komplexněji.
10. Podle žalobce nastalo jeho daleko významnější omezení po ischemickém iktu v lednu 2018. Ze zpráv ošetřujících lékařů vyplývá, že stav žalobce je těžký, resp. s klinickou těžkou levostrannou hemiparezou akcentovanou na LDK, které je lehkého až středně těžkého stupně. Žalobce chodí jen s hůlkou a při chůzi se mu podlamuje levá noha. Z důvodu zadrhávání, které je významnější ve stresové situaci, dochází na logopedii. Tato porucha spolu s poruchou krátkodobé paměti mu činí problémy v běžném životě. Žalobce také dochází na klinickou psychologii, cítí se vážně omezen v běžném životě, má problémy s krátkodobou pamětí.
11. Žalobce uvedl, že nemůže vykonávat činnost, při níž by musel komunikovat s lidmi, ani žádnou fyzickou činnost, neboť není schopen ani odpovídající chůze. Před nemocí žalobce vykonával práci jako zedník, traktorista, bagrista a řidič, což již dělat nemůže. Žalobce je omezen též vzděláním a místem výkonu práce (blízko místa bydliště), je odkázán na domácí stravu. Navrhl, aby byl k posouzení jeho zdravotního stavu zpracován posudek posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí.
12. K námitce porušení rovnosti stran žalobce uvedl, že nebyl ze strany žalované dostatečně seznámen se záměry a plány řízení a nebyl zejména dostatečně seznámen se znaleckým posudkem. Žalobce má za to, že takovýto postup žalované nemůže být ospravedlněn zásadou hospodárnosti řízení.

13. K námitce porušení zásady předvídatelnosti pak uvedl, že žalovaná rozhodla za zcela totožného skutkového stavu rozhodl v řízení jiným způsobem opačně), než v jiném předchozím řízení týkajícího se žalobce. Žalovaná měla při rozhodnutí k dispozici sice odlišný znalecký posudek, avšak z lékařské dokumentace žalobce je zřejmé, že ten nemůže být správný a že skutkový stav ohledně zdravotní stavu žalobce je totožný se stavem v době předchozího rozhodnutí žalované.
14. Napadené rozhodnutí je rovněž v rozporu s hmotným právem. Při určení poklesu pracovní schopnosti nebylo přihlédnuto ke všem podmínkám, jež se dle zákona berou v úvahu. Žalovaný se vůbec nevypořádal s otázkou schopnosti žalobce využít zachované pracovní schopnosti v případě poklesu jeho pracovní schopnosti, ani s tím, zda je možná rekvalifikace žalobce s ohledem na jeho zdravotní postižení a jaké jiné druhy výdělečné činnosti by s ohledem na jeho postižení vůbec připadaly do úvahy. K tomu poukázal na § 39 zákona o důchodovém pojištění a posudkové hledisko k ischemické chorobě srdeční ve vyhlášce o posuzování invalidity, které žalovaná zcela ignorovala.
15. Soud by měl rovněž přihlédnout k tomu, že žalobce byl zbaven práva na ochranu zdraví, že mu byla způsobena zdravotní škoda, že nebyly respektovány podmínky pro kvalitní léčení nemoci žalobce (nutnost PN), a že byl diskriminován v právu na důstojný život.

IV. Vyjádření žalované

16. Žalovaná ve svém vyjádření shrnula relevantní právní úpravu, předcházející průběh řízení a přijatý posudkový závěr. Uvedla, že zdravotní stav žalobce byl posudkovými lékaři plně posouzen a dostatečně zjištěn, oba posudky považuje za objektivní. S ohledem na obsah žaloby navrhla provedení důkazu posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí, která pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů.

V. Obsah správních spisů a řízení před krajským soudem

17. V průběhu řízení krajský soud vyžádal správní spis OSSZ Hodonín a také správní (dávkový) spis žalované, z nichž vyplývají následující podstatné skutečnosti.
18. Žalobce byl ode dne 8. 12. 2014 uznán invalidním v prvním stupni. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní činnosti bylo zdravotní postižení uvedené v kapitole IV. položce 2c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, se stanovením míry poklesu pracovní schopnosti 35 %. Žádost o změnu výše invalidního důchodu, která byla posuzována v tomto řízení, žalobce podal dne 8. 10. 2020, a to z důvodu zhoršení zdravotního stavu.
19. Součástí správního spisu k této žádosti je zdravotnická dokumentace praktického lékaře MUDr. X ze dne 19. 10. 2020, profesní dotazník ze dne 8. 10. 2020 a další nálezy odborných lékařů a dalších odborníků. Na základě posudku posudkového lékaře OSSZ Hodonín, MUDr. X, byla žádost žalobce prvostupňovým rozhodnutím zamítnuta. Posudkový lékař dospěl k závěru, že se stav žalobce nezměnil, nedošlo ani k významné posudkové změně, a že je i nadále schopen přiměřené práce (posuzován jako řidič, strojník) při dodržování preventivních zdravotních a pracovních opatření. Stav žalobce byl hodnocen jako středně těžké funkční postižení nad dolní hranicí pásma postižení v kapitole IV. položky 2c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, tj. s mírou poklesu 35 %.
20. K námitkám žalobce byl pro účely námitkového řízení zpracován posudkovou lékařkou žalované, MUDr. X, posudek ze dne 24. 2. 2021, který předchází posudkový závěr

potvrdil. Jednání proběhlo (stejně jako v prvním stupni) v nepřítomnosti žalobce. Na podkladě tohoto posudku bylo vydáno napadené rozhodnutí.

21. Krajský soud nechal vypracovat **posudek Posudkové komise MPSV**, pracoviště v Brně (dále též jen „PK MPSV“), která dne 14. 10. 2021 zasedala ve složení předsedkyně komise, další lékařka s odborností v oboru neurologie a tajemnice. Žalobce nebyl při jednání PK MPSV přítomen, v posudku uvedeno, že byl obeslán (komisi bylo zasláno mj. potvrzení nemocnice Zlín, neurologické oddělení, ze dne 7. 10. 2021 o přijetí žalobce pro novou CMP).
22. V posudku byl shrnut předchozí průběh řízení a závěry prvostupňového rozhodnutí a napadeného rozhodnutí, soupis veškeré podkladové zdravotní dokumentace, včetně nově předložených lékařských nálezů. Dále byla shrnuta anamnéza žalobce (od r. 2004 léčen pro cukrovku, v r. 2005 prodělal transitorní ischemickou ataku, v r. 2011 operován pro pseudocystu na slinivce břišní -provedena duodenopankreatektomie s odstraněním žlučových kamenů, v r. 2018 stav po cévní mozkové příhodě s postižením levostranných končetin. Po cca 6 měsících od CMP potíže s plynulostí řeči, dochází na logopedii, udává i potíže s pamětí, dále trpí nadváhou, poruchou lipidového metabolismu, zbytněním prostaty) a proveden diagnostický souhrn (stav po cévní mozkové příhodě 1/2018 s reziduální frustní levostrannou hemiparézou s akcentací na akru levé dolní končetiny; stav po TIA v r. 2005; cukrovka 2. typu na inzulinoterapii, bez průkazu diabetických komplikací, dobrá kompenzace; spasticko-hypokinetická dysatrie získaná; hypertenze kompenzovaná na medikaci; porucha lipidového metabolismu v léčbě; chronická pankreatitida, stav po operaci pankreatu pro pseudocystu 2011; nadváha 172 cm /91 kg; dle dokumentace v 7/2021 zjištěn karcinom tlustého střeva k další léčbě).
23. Dle posudkového zhodnocení PK MPSV byl u žalobce (posuzován jako vyučený automechanik a pracující řidič) prokázán dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který byl podmíněn stavem po cévní mozkové příhodě, kdy dle nálezu z neurologie 23. 9. 2020 trvalo postižení levostranných končetin (u praváka) a to na levé horní končetině velmi mírného stupně, na levé dolní končetině pak přetrvávala paretická symptomatologie akcentovaná na akru končetiny do lehkého až středního stupně. Posuzovaný chodil kolébavou chůzí, s lehkou cirkumdukci levé dolní končetiny. S časovým odstupem cca 6 měsíců od proběhlé cévní mozkové příhody se u posuzovaného začaly objevovat potíže s plynulostí řeči a s vyslovením některých slov. Posuzovaný byl vyšetřen na logopedii, stav byl uzavřen jako spasticko-hypokinetická získaná dysatrie a posuzovaný docházel pravidelně na logopedii. Porucha se projevovala zejména při stresové situaci a dle neurologie mizela při zvýšené dechové aktivitě. Řeč byla srozumitelná a posuzovaný byl schopen běžné komunikace. Výše uvedené postižení bylo lehkého stupně, s lehkým narušením plynulosti řeči a výbavnosti slov dle logopedie 19. 8. 2020. Po stránce mentální bylo provedeno psychologické vyšetření, byl prokázán pouze lehčí kognitivní deficit v oblasti krátkodobé paměti.
24. Pro cukrovku 2. typu žalobce sledován a léčen od roku 2014, onemocnění s částečným spolupodílem chronického onemocnění slinivky břišní. Při zavedené inzulinoterapii byla cukrovka dle nálezu z 25. 8. 2020 stabilizována, bez přítomnosti hypoglykemií, se stabilními a uspokojivými hodnotami krevního cukru v rozmezí 6,3-10,0 mmol/l, se stabilní váhou a bez projevů diabetických komplikací. Interní stav žalobce byl dle nálezu ze dne 10. 3. 2020 stabilizován, žalobce byl kardiopulmonálně kompenzován, vysoký krevní tlak byl při léčbě dobře stabilizován. Dušnost konstatovaná při neurologickém

vyšetření neměla oporu v interním nálezu, ani v nálezu plicním z roku 2017. Stav po operaci slinivky břišní z r. 2011 a stav chronické pankreatitidy dle nálezu ze dne 1. 9. 2020 stabilizován, onemocnění prostaty dle urologického nálezu ze dne 15. 10. 2020 bez zásadních komplikací.

25. Na rozdíl od předchozích posudků hodnotí PK MPSV stav žalobce ke dni vydání napadeného rozhodnutí tak, že je po postižení po cévní mozkové příhodě opakujícího se charakteru jako více limitovaný. Reziduální následky po proběhlé cévní mozkové příhodě jsou lehkého až středního stupně - na levé dolní končetině prokázána paréza až středního stupně, žalobce je tedy v hodnocení následků CMP na pomezí lehkého a středního funkčního postižení, s ohledem na přítomnou cukrovku, kompenzovanou, je zvoleno celkově středně těžké funkční postižení na dolní procentní hranici, s ohledem na profesní kvalifikaci v oblasti fyzické práce je zvolena střední procentní sazba 50% (dle kapitoly VI položky 1c vyhlášky o posuzování invalidity, u níž je stanoveno rozmezí 40 – 60 %).
26. Dle posudkového závěru PK MPSV tedy u žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí činil pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou byl stav po CMP se středně těžkým funkčním postižením, hodnocený dle kapitoly VI položky 1c ve výši 50 %. Dnem vzniku invalidity je 23. 9. 2020 (den neurologického vyšetření).
27. Krajský soud ve věci nařídil **ústní jednání**, které se uskutečnilo dne 24. 1. 2022 za přítomnosti zástupkyně žalobce a zástupce žalované. Po žalobním přednesu v intencích žalobního návrhu a po té, co zástupce žalované odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, krajský soud stručně konstatoval podstatný obsah správních spisů a soudního spisu. Následně provedl důkaz posudkem PK MPSV ze dne 14. 10. 2021. Žádné další návrhy na dokazování nebyly vzneseny.

VI. Posouzení věci krajským soudem

28. Žaloba je důvodná.
29. Žalobce nesouhlasil s tím, jak byl ve správním řízení posouzen jeho zdravotní stav, resp. nesouhlasil se závěrem, který se od tohoto posouzení odvíjel, tj. že je invalidní (pouze) v prvním stupni.
30. Právní úprava posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod je obsažena v ustanovení § 39 zákona o důchodovém pojištění, které ve znění platném a účinném po 31. 12. 2009 upravuje tři stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu třetího stupně. Při určování poklesu pracovní schopnosti se mj. bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o tzv. stabilizovaný zdravotní stav a zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován. Podle ustanovení § 39 odst. 6 zákona o důchodovém pojištění platí, že za stabilizovaný zdravotní stav [odstavec 4 písm. b)] se považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení.

31. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle právní úpravy platné a účinné po 31. 12. 2009 platí, že zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (tzn. námitkového řízení) posuzuje ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna.
32. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod, příp. o změně tohoto nároku či jeho odnětí ve dvouinstančním řízení, jsou zejména na její rozhodnutí v námitkovém řízení kladeny nároky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, čj. 6 Ads 99/2011-43).
33. V posuzované věci je mezi účastníky řízení spor o stupeň invalidity ve vazbě na určenou míru poklesu pracovní schopnosti. K otázce stupně invalidity žalobce ke dni vydání napadeného rozhodnutí byl vypracován v soudním řízení posudek PK MPSV ze dne 14. 10. 2021, jímž soud provedl důkaz při ústním jednání dne 24. 1. 2022. Krajský soud vyhodnotil předmětný posudek z hlediska jeho úplnosti a přesvědčivosti, a to jak vzhledem ke skutkovému stavu zjištěnému ze správních spisů, tak i vzhledem k žalobním námitkám, přičemž dospěl k následujícím závěrům.
34. Posudek PK MPSV byl vypracován posudkovou komisí zasedající v řádném složení (členem byl odborný lékař - neurolog) a byl založen na všech dostupných podkladech (zdravotnická dokumentace, posudkový spis). Krajský soud se zabýval z hlediska přesvědčivosti předmětného posudku především odlišnostmi od posudků lékaře OSSZ Hodonín a lékařky žalované v námitkovém řízení.
35. Posudek PK MPSV hodnotil zdravotní postižení žalobce v jiné kapitole přílohy vyhlášky o posuzování invalidity. Na rozdíl od předchozích posudků, které jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce hodnotily diabetes mellitus 2. typu, PK MPSV spatřovala rozhodující příčinu v postižení žalobce po cévní mozkové příhodě opakujícího se charakteru. Následky po cévní mozkové příhodě hodnotila v lehkém až středním stupni, ovšem s ohledem na přítomnou cukrovku PK MPSV zvolila celkově středně těžké funkční postižení na dolní procentní hranici. S ohledem na profesní kvalifikaci žalobce (fyzická práce) pak zvolila střední procentní sazbu, tj. 50% (dle kapitoly VI položky 1c vyhlášky o posuzování invalidity, u níž je stanoveno rozmezí 40 – 60 %).
36. Dle obecných posudkových zásad při posuzování postižení nervové soustavy se při hodnocení míry poklesu pracovní schopnosti vychází z podrobného neurologického nálezu, poruch jednotlivých funkčních systémů a struktur, rozsahu a tíže motorických, senzitivních, kognitivních poruch, poruch vyjadřování, poruch smyslů, poruch inervace močového měchýře a

konečnicku. PK MPSV vycházela ze zdravotnické dokumentace, z níž lze dopady postižení nervové soustavy posoudit, přičemž požadavek obecných posudkových zásad, aby sledované období trvalo jeden rok, byl naplněn. PK MPSV zohlednila rozsah, stupeň a lokalizaci zdravotního postižení, jeho dopad na funkci pohybového a nosného systému a na schopnost žalobce zvládat denní aktivity.

37. Na základě posudkového hodnocení, které lze z hlediska požadavků na úplnost a přesvědčivost považovat za dostatečné, tedy bylo nutné přisvědčit námitce žalobce, že ze strany žalované nebyl skutkový stav věci zjištěn dostatečně. V předcházejících posudkových hodnoceních byl kladen akcent na onemocnění žalobce cukrovkou, nicméně i PK MPSV shledala jako daleko významnější omezení žalobce po (opakovaných) cévních mozkových příhodách. Onemocnění cukrovkou žalobce, jakož i jeho původní profesi, pak bylo nutno hodnotit jako důvod pro zvýšení poklesu pracovní schopnosti žalobce, která byla ve zvolené kapitole VI položky 1c hodnocena při dolní hranici. Soud posudkové hodnocení PK MPSV akceptoval jako rozhodující důkaz v tomto řízení, a to i přes skutečnost, že žalobce nebyl při jednání PK MPSV přítomen – důvodem byla opětovná hospitalizace pro CMP.
38. Krajský soud uvádí, že posudek PK MPSV se na rozdíl od posudku OSSZ Hodonín i posudku lékařky žalované podrobněji vypořádal s podkladovou lékařskou dokumentací, přičemž reagoval na (žalobní) námitky, které ve vztahu k nedostatečnému posouzení vlivu postižení nervové soustavy, fakticky vyhodnotil jako důvodné. Ve srovnání s posudkovým hodnocením lékařky žalované byl proveden pečlivější diagnostický souhrn a PK MPSV se též dostatečně zabývala možnostmi pracovního uplatnění žalobce.
39. Krajský soud proto považuje předmětný posudek PK MPSV ze dne 14. 10. 2021 za stěžejní důkaz o tom, že žalobce byla ke dni vydání napadeného rozhodnutí, resp. k datu určenému v PK MPSV, tj. 23. 9. 2020, invalidní ve druhém stupni invalidity. Jeho žádosti o změnu stupně invalidity z důvodu zhoršení zdravotního stavu tak bylo na místě vyhovět. Napadené rozhodnutí, jímž bylo potvrzeno prvostupňové rozhodnutí o snížení invalidního důchodu, nemůže obstát, neboť se ukázalo, že vycházelo z nedostatečně zjištěného skutkového stavu věci.
40. V reakci na další žalobní námitky považuje soud za vhodné stručně uvést, že podle § 8 odst. 10 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, je OSSZ a ČSSZ povinna předat nebo zaslat občanu do 7 dnů stejnopis posudku o posouzení zdravotního stavu, resp. o posouzení invalidity. Účelem takového postupu je potřeba umožnit posuzované osobě, aby se s obsahem posudku ještě před vydáním rozhodnutí seznámila, neboť tento posudek je podkladem pro vydání takového rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že žalobce nebyl zván (a tudíž nebyl přítomen) na jednání o posouzení svého zdravotního stavu, bylo povinností žalované mu tento posudek v souladu s odkazovanou právní úpravou doručit. Ve správních spisech soud nedohledal doklad o tom, že by posudek zpracovaný lékařkou žalované ze dne 24. 2. 2021 byl žalobci zasílán, resp. že by mu byl doručen. Žalobní námitka poukazující na to, že nebyl s posudkem seznámen, je tedy důvodná. S ohledem na výsledek řízení o této žalobě nicméně není nutné hodnotit, zda toto pochybení mohlo samo o sobě vést k nezákonnosti napadeného rozhodnutí, neboť toto rozhodnutí bylo shledáno nezákonným již z důvodu popsaného výše.
41. K dalším námitkám, jimiž je toliko v obecné rovině poukazováno na porušení práva na ochranu zdraví, na způsobení „zdravotní škody“, nerespektování podmínek pro kvalitní

léčbu, jakož i na diskriminaci v právu na důstojný život, nepovažuje soud za nezbytné se i s ohledem na výsledek řízení podrobněji vyjadřovat. Pouze stručně lze uvést, že řízení v této věci se týká primárně práva na přiměřené hmotné zabezpečení při nezpůsobilosti k práci. Pojem „zdravotní škoda“ žalobce blíže nevysvětlil, nicméně lze uvést, že v návaznosti na provedené dokazování je žalovaná vázána závěrem, že žalobci náleží invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně ode dne 23. 9. 2020. Posouzení podmínek pro kvalitní léčbu nemoci nebylo předmětem tohoto řízení a tvrzenou diskriminaci žalobce neopírá o žádný z relevantních diskriminačních důvodů (srov. čl. 3 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Námitka porušení zásady předvídatelnosti byla rovněž vznesena pouze v obecné rovině, žalobce nespecifikoval, s jakým odlišným znaleckým posudkem má být porovnání provedeno.

VII. Závěr a náhrada nákladů řízení

42. Vzhledem k tomu, že napadené rozhodnutí spočívalo na chybném stanovení stupně invalidity žalobce, nebyl skutkový stav v řízení před žalovanou dostatečně zjištěn. Krajský soud tedy zrušil napadené rozhodnutí a vrátil věc žalované k dalšímu řízení [§ 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s.], jak je ve výroku I. tohoto rozsudku uvedeno.
43. V dalším řízení je žalovaná povinna vycházet z následujícího právního názoru soudu (§ 78 odst. 5 s.ř.s.). Především bude vázána závěrem krajského soudu opírajícím se o posudek PK MPSV ze dne 14. 10. 2021, podle něhož žalobce byla k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní ve druhém stupni invalidity, a to ode dne stanoveného v posudku PK MPSV; od tohoto dne, tj. 23. 9. 2020 žalobci náleží invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně.
44. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl v souladu s § 60 s. ř. s. Žalobce měl ve věci úspěch, a proto mu soud přiznal náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem tvořených náklady za zastoupení advokátem za tři úkony právní služby ve věcech v oblasti důchodového pojištění po 1 000 Kč (převzetí věci, sepis žaloby, účast na jednání) a tři režijní paušály po 300 Kč, celkem tedy 3 900 Kč podle § 9 odst. 2, § 11 odst. 1 a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů. Dále jsou k náhradě cestovní náklady za cestu Zlín – Krajský soud v Brně (97 km) a zpět dne 24. 1. 2022 pro účely účasti na soudním jednání (2x97 km) při použití vozidla X, RZ X, palivo benzín, které činí dle vyhlášky č. 511/2021 Sb. celkem 1 243 Kč (194 x 4,70, tj. 912 Kč – základní náhrada za použití vozidla + 37,10 x 1,94 x 4,6, tj. 331 Kč – náhrada za spotřebované pohonné hmoty), k čemuž je nutno přičíst náhradu za promeškaný čas za 2x1h 10 min., tj. 5 půlhodin (5 x 100 Kč, tj. 500 Kč, dle § 14 advokátního tarifu), v souhrnu tedy 1 743 Kč. Celková výše odměny tak činí 5 643 Kč. Neúspěšné žalované právo na náhradu nákladů řízení nenáleží.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

4/2021

Brno dne 24. ledna 2022

Mgr. et Mgr. Lenka Bahýřová, Ph.D., v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
X